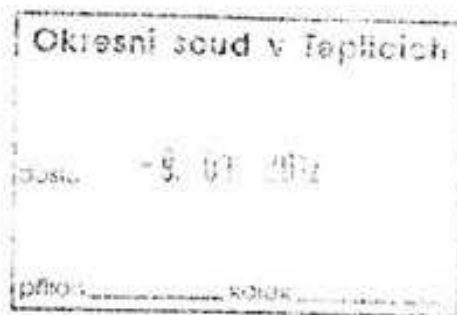

23. 01. 2012

4To 548/2010-378

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 8. června 2011 o odvolání obžalovaného **Václava H [REDACTED]**, nar. [REDACTED] proti rozsudku Okresního soudu v Teplicích ze dne 23. 9. 2010 č. j. 4 T 134/2007-338, t a k t o:

Podle § 256 tr.ř. se odvolání **z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Teplicích byl obžalovaný Václav H [REDACTED] uznán vinným trestným činem ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1 tr. zák., kterého se dopustil tím, že dne 19. 8. 2006 kolem 19.40 hodin v Novém Městě v Krušných Horách, na zahradě rekreační chaty č. p. [REDACTED] okr. Teplice, ze které byl vykazován slovně i fyzicky poškozeným Antonínem V [REDACTED], nar. [REDACTED], kterému se obžalovaný pokusil nastříkat do obličeje slzný plyn, avšak bezúspěšně, a poté, kdy byl i nadále poškozeným přes použití slzného plynu vykazován ze zahrady, vytáhl legálně drženou střelnou zbraň samonabíjecí pistolí zn. Glock, 19C ráže 9 mm Luger, ze které třikrát vystřelil po stojícím poškozeném Antonínu V [REDACTED] ze vzdálenosti cca 1,5 m, čímž mu způsobil střelné poranění pravého předloktí, střelné poranění levého předloktí a střelné poranění v oblasti genitálu a hráze, přičemž tato střelná poranění měla za následek v pravé horní končetině rozdrčení obou předloktních kostí, v levé horní končetině poškození měkkých tkání předloktí a poškození pravé horní části šourku, poranění raménka kosti stydké vpravo a proděravění stěny močového měchýře.

Za tento trestný čin byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání čtyř roků, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Vedle toho mu byl uložen trest propadnutí věci, a to samonabíjecí pistole zn. Glock, 19C ráže 9 mm Luger, výrobní číslo EWX073, se dvěma zásobníky.

Poškozený Antonín V [REDACTED] byl se svým nárokem na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný včas odvolání směřující do výroku o vině i trestu. Odůvodnil je tím, že řízení předcházející napadenému rozsudku trpí podstatnými vadami, které mají vliv na správnost a zákonnost rozsudku. Skutková zjištění jsou neúplná a soud se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Odůvodnění odvolání posléze doplnil tím, že soud v odůvodnění rozsudku připouští, že na základě svědeckých výpovědí není schopen učinit dostatečný skutkový závěr. Proto přistoupil k zadání znaleckých posudků z oboru kriminalistiky se specializací na balistiku a kriminalistiky, odvětví se zvláštní specializací sebeobranu. Výhrady k těmto znaleckým posudkům a fakt, že soud nepřipustil provedení důkazu znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a forenzní traumatologie, který opatřil obžalovaný, jsou natolik závažnými pochybeními soudu, že samy o sobě musí vést ke zrušení rozsudku a vrácení věci soudu prvního stupně, proto se obžalovaný omezuje pouze na tyto vady. Pokud soud nepřipustil znalecký posudek z oboru zdravotnictví opatřený obžalovaným, postupoval v rozporu s ustálenou judikaturou, když tento posudek jako jediný byl zpracován znalcem s odpovídající specializací a vyjadřujícím se k odborným otázkám, které soud není způsobilý posoudit. Soud podle obžalovaného zcela rezignoval na svou povinnost hodnotit nabízené důkazy a své závěry vyvozuje z posudků vypracovaných nekompetentními osobami. Posudek z oboru zdravotnictví vypracovaný MUDr. Jiříčkem je nepoužitelný proto, že jej zpracoval znalec z oboru chirurgie, který se však vyjadřuje k mechanismu vzniku poranění. Posudek znalce z oboru mechanoskopie a balistiky je nepoužitelný, protože znalec není oprávněný se vyjadřovat k účinkům střel na tělo. Navíc se dle mínění obžalovaného znalec dopustil pochybení, pokud bez vědomí soudu vedl konzultace s lékařem nemocnice, kde proběhlo prvotní ošetření poškozeného. Posudek znalce JUDr. Náchodského podle názoru obžalovaného nelze považovat za znalecký posudek, neboť je prost odborných informací. I soud podlehl suverenitě, s níž se znalec pustil do hodnocení nutné obrany, přičemž tato otázka je čistě právní. Obžalovaný nepopírá, že na poškozeného třikrát vystřelil, od počátku podává stejné vysvětlení příčin incidentu, přičemž si je vědom, že soud nemusí jeho obranu vůči poškozenému posoudit jako přiměřenou. Obžalovaný se však dle vlastního vyjádření v průběhu řízení setkal jen se snahou potlačit vše, co by podpořilo jeho popis události. Samo zasednutí před poškozeným a střelba ze vzdálenosti 1,5 metru odporuje zdravému rozumu, pověsti i povaze obžalovaného, které osvědčily četné výpovědi svědků i znalecké posudky z oboru psychologie a psychiatrie. Znalecký posudek MUDr. Berana vyvrací závěry znalců Pravce i Náchodského. Obžalovaný má právo, aby byly v řízení zhodnoceny všechny důkazy a logickým a věrohodným způsobem byly odstraněny rozpory mezi nimi. Na

místo nepřipuštění důkazu by soud zjistil, že incident se odehrál tak, jak popisuje obžalovaný. Má za to, že není možné, aby dokazování doplňoval soud odvolací, neboť tak by se řízení při řešení otázky nutné obrany stalo pouze jednostupňovým. Navrhl tedy, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil Okresnímu soudu v Teplicích k dalšímu řízení.

Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání zákonnost a odůvodněnost napadeného rozsudku, přezkoumal též správnost řízení, které vyhlášení rozsudku předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání nelze přiznat důvodnost.

V řízení rozsudku předcházejícím postupoval soud prvního stupně v souladu s trestním řádem, byla v něm respektována všechna práva obžalovaného, včetně práva na obhajobu a odvolací soud nezjistil žádnou vadu, která by mohla ovlivnit věcnou správnost napadeného rozhodnutí. Obžalovanému bylo sděleno obvinění pro skutek, pro nějž následně byla podána obžaloba a o kterém bylo rozhodnuto napadeným rozsudkem. Soud prvního stupně shromážděné důkazy, které byly opatřeny zákonným způsobem, provedl procesně správným způsobem a postupoval tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci. Při řízení byla uplatňována zásada přímosti a bezprostřednosti, když soud vyslechl obžalovaného a svědky, jejichž výpovědi měly podstatný význam pro rozhodnutí. Obžalovaný namítal i nevhodné chování předsedy senátu, pro odvolací soud je však relevantní protokol, ze kterého nevyplývá, že by chování předsedy senátu zavdalo příčinu ke zpochybnění korektnosti jeho přístupu k věci. Tyto namítané skutečnosti však nejsou vady, které by mohly ovlivnit hodnocení provedených důkazů. Odvolací soud tedy konstatoval, že relevantní námitky procesní povahy v daném případě dány nejsou.

Skutková zjištění jsou správná a odpovídají výsledkům provedeného dokazování. Z odůvodnění rozsudku je zřejmé, že soud prvního stupně hodnotil shromážděné důkazy jednotlivě i v jejich vzájemných souvislostech podle svého vnitřního přesvědčení, v souladu s ustanovením § 125 tr.ř. své myšlenkové postupy a úvahy podrobně rozvedl.

Dokazování bylo provedeno v rozsahu postačujícím a nezbytném pro spolehlivé rozhodnutí ve věci. Námitky obžalovaného o neúplnosti dokazování neshledal odvolací soud důvodnými. Je pravdou, že orgány činné v trestním řízení byly nedůsledné při ohledání místa činu, neboť nebyla zajištěna bunda poškozeného a navíc jsou zjevné další nepřesnosti v protokolu o ohledání místa činu, pokud jde o určení vzdálenosti, neboť je zde uvedeno, že zmuchlaná bunda zašpiněná červenou barvou označená jako stopa 1 leží 50 cm od zdravotního

materiálu, stopy č. 2 a 3 /prázdné nábojnice/ mají být od bundy vzdáleny 10 cm, což na první pohled podle fotografií založených ve spise neodpovídá realitě. Navíc zmiňovaná bunda nebyla zajištěna a předložena k expertíze, tento nedostatek přípravného řízení však již nelze v dalších fázích řízení napravit. I ty důkazy, které byly opatřeny, však tvoří uzavřený řetěz, v jehož důsledku byl obžalovaný ze spáchání skutku tak, jak je v rozsudku popsán, spolehlivě usvědčen. Odvolací soud navíc dokazování doplnil provedením znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a forenzní traumatologie, který byl předložen již soudu prvního stupně, který ho bez dalšího jako důkaz pominul. Znalec konstatoval, že absence povýstřelových zplodin na kůži v okolí vstřelu není důkazem pro to, že se střílelo z větší vzdálenosti, přičemž pokud by poškozený na obžalovaném klečel a rozmachoval se k úderu, mohl být zasažen ze vzdálenosti větší než 50 cm. Přesnou polohu zbraně vůči tělu poškozeného v době každého výstřelu nelze určit, znalec se však vyjádřil k verzi obžalovaného i poškozeného s tím, že verze poškozeného vysvětluje vznik poranění v krajině pánevní, pokud však poškozený vypovídal, že stál proti poškozenému s rukama mírně od těla, nemohla být střelami dost dobře způsobena poranění obou předloktí. Verze obžalovaného však může vysvětlit vznik všech shledaných poranění na těle poškozeného. Dále tento znalec polemizoval se závěry znalce MUDr. Jiříčka a hodnotil znalecký posudek z oboru balistiky, což však nepřísluší tomuto znalci, ale soudu. Dále se znalec vyjadřoval k množství alkoholu, které požil poškozený s tím, že dle jeho zpětných výpočtů vyplývá, že poškozený požil větší množství alkoholu, než udává. Odvolací soud shledal nadbytečným znalecký posudek z oboru kriminalistiky, zvláštní specializace sebeobrana, služební zákroky a vedení boje zblízka, neboť žádný znalec se nemůže vyjádřit k tomu, zda nějaké jednání je ještě nutnou obranou či zda již vybočilo z jejího rámce, neboť se jedná o otázku právní, jejíž hodnocení přísluší jen a pouze soudu. Vzhledem k tomu, že tato otázka je čistě právní, posudek v tomto směru je zcela bezvýznamný. Soud prvního stupně ostatně zcela správně na tomto znaleckém posudku své závěry nevystavěl. Zbývající posudky jsou formálně bezvadné, znalci jsou kvalifikovaní, jedná se o znalce zapsané v seznamu znalců příslušných krajských soudů, byli řádně poučeni, zodpověděli položené otázky. Po stránce obsahové jim obhajoba vytýká, že se znalci vyjadřují k i tomu, co jim nepřísluší. MUDr. Jiříček se vyjadřuje k tomu, z jaké vzdálenosti bylo na poškozeného vystřeleno, totéž je vytýkáno i u znalce Pravce, současně však znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, na kterého se obrátil obžalovaný, rovněž hodnotil balistický posudek, aniž by byl způsobilý se k němu odborně vyjádřit. K vyjádření tohoto znalce, že k poranění poškozeného nemohlo dojít tak, jak tvrdí on, neboť pokud by měl ruce u těla, jak uvádí, nemohla by

vzniknout poranění, která utrpěl, je nutné uvést, že jednak si poškozený nemusel vzhledem k rychlému sledu událostí pamatovat všechny detaily a jednak vůči němu obžalovaný krátce před tím použil sprej, což mohlo vést k obranné reakci poškozeného a jeho ruce by tak byly v pozici, která by odpovídala jeho poraněním.

Soud prvního stupně nepochybil, pokud skutková zjištění založil na výpovědi poškozeného, která je podporována svědkyní U [REDACTED]. V žádném případě se nejednalo o nutnou obranu. Ke konfliktu došlo na pozemku poškozeného, který obžalovaného ze svého pozemku vykazoval. Nejednalo se o odlehlé místo, obžalovaný nebyl vystaven žádnému brutálnímu útoku a navíc zde byl ve společnosti svého přítele, mohl tedy očekávat jeho pomoc, alespoň ve smyslu případného přivolání policie, pokud by byl bezmocný. Nelze přehlédnout velký věkový nepoměr mezi obžalovaným a poškozeným, kdy v žádném případě už s ohledem na věk nelze dospět k závěru, že by poškozený byl pro obžalovaného hrozbou. Navíc svědek Václav S [REDACTED] po výzvách poškozeného jeho pozemek opustil, aniž by mezi ním a poškozeným došlo k nějakému střetu, nebyl tedy důvod, aby tak neučinil i obžalovaný. Pokud jde o fyzický atak ze strany poškozeného, tento byl veden holýma rukama, obžalovanému nebyl způsoben žádný závažný zdravotní následek. Tvrzení obžalovaného, že byl sám napaden, kdy k ochraně mu nepomohlo ani použití pepřového spreje, byl sražen na zem, kde ho měl poškozený brutálně fyzicky napadat, čímž byl nucen k použití zbraně, je sice částečně podporováno svědkem Václavem S [REDACTED], ale je vyvráceno lékařskou zprávou, která byla vyhotovena lékařem chirurgické ambulance v Teplicích. Z provedeného dokazování vyplývá, že chování poškozeného směřovalo k tomu, aby nezvaní hosté opustili jeho pozemek /kromě svědkyně Kateřiny U [REDACTED] totéž potvrzuje i svědkyně Hedvika T [REDACTED] a svědek Václav S [REDACTED]/. V rozporu s tímto zjištěním, i v rozporu s logikou je tvrzení obžalovaného, že mu poškozený v odchodu, k němuž se měl údajně společně se svědkem S [REDACTED] rozhodnout, bránil. Z lékařské zprávy o ošetření obžalovaného pak vyplývá, že utrpěl jen jedno poranění, a to lehké pohmoždění hlavy a tváří, kdy jediným objektivním příznakem poranění byl otok a pohmatová bolestivost v oblasti jařmových oblouků oboustranně, ošetřující lékař nezaznamenal žádný hematom. Uvedená poranění tedy nesvědčí pro způsob útoku, který popisuje obžalovaný, tedy že jej poškozený udeřil pěstí do spánku, následně i do obličeje, pak jej srazil na zem, kde jej zaklekl a zasypával ho údery do horní poloviny těla, zejména pak do obličeje, v čemž pokračoval i přes pohrůžku zbraní. Tato zpráva vylučuje tak brutální útok, který by obžalovaného ohrožoval na zdraví či dokonce životě a na který by tedy musel reagovat střelbou, a to dokonce

opakovanou. Obhajoba obžalovaného je nevěrohodná a soud prvního stupně se správně přiklonil k výpovědi poškozeného. Není důvod nevěřit poškozenému, pokud hovoří o střeleckém postoji obžalovaného, neboť o tomto hovoří rovněž svědkyně Kateřina U [REDACTED]. Obhajoba namítá, že tato svědkyně rozporně vypovídá o přítomnosti další osoby, což odvolací soud považuje za naprostý detail. Po podrobném přečtení výpovědi je zřejmé, že další mladík zde byl, avšak jeho přítomnost je nutné zařadit do jiných časových souvislostí /jde o situaci, která vznikla v souvislosti s přeparkováním vozidla, tedy předcházela střelbě/. Věrohodnost svědkyně osvědčila i tím, že vypovídá i o skutečnostech, které popírá poškozený a které ve své podstatě potvrzují, že mezi obžalovaným a poškozeným došlo k fyzickému kontaktu, který poškozený zcela popírá a obžalovaný zveličuje jeho intenzitu. Z toho, že tato svědkyně vypovídá i v rozporu s poškozeným, lze učinit závěr, že její výpověď nebyla dohodnutá a účelová ve snaze zdiskreditovat obžalovaného v zájmu poškozeného, ale že jako nezávislá svědkyně vypovídá bez ohledu na to, že její výpověď není v souladu s tím, co tvrdí poškozený, ke kterému je v určitém vztahu, když uvádí i skutečnosti, které přisvědčují obžalovanému v jeho popisu počátku konfliktu - zvýšený hlas poškozeného, držení obžalovaného poškozeným. Na rozdíl od obžalovaného, jehož poranění bylo v podstatě banální, poškozený utrpěl zranění, mající charakter těžké újmy, jednalo se o poranění střelné, které bylo způsobeno střelnou zbraní, mechanismus vzniku poranění je zcela zřejmý, tedy nebyl důvod, aby soud prvního stupně nemohl vycházet ze znaleckého posudku znalce MUDr. Jiříčka. Obžalovaný založil svoji obhajobu na tvrzení o nutné obraně, jak je uvedeno shora, přičemž soudu prvního stupně vytyká nesprávné hodnocení důkazů v tomto směru. Jeho námitky však odvolací soud jako důvodné neshledal. Nutnou obranu je nutno vykládat a chápat jako prostředek k obraně vlastního práva a zájmu, přičemž poškozený bránil své vlastní právo a zájem, když obžalovaného vykazoval z vlastního pozemku. Obhajoba obžalovaného se rovněž opírá o svědectví osob, které se vyjadřovaly k osobě obžalovaného, k tomu, jak se jim jeví jeho chování a postoje, když i závěry znalkyně z oboru psychologie jsou příznivější pro obžalovaného, které ho hodnotí jako osobnost s vysokou sebedisciplínou, kontrolou nad vlastním emočním životem a chováním a vysokou tolerancí ke stresu, málokdy se rozčílí, jedná promyšleně, raději ustoupí. Tomuto posudku však ostře odporuje chování obžalovaného na zahradě poškozeného, kdy na jeho výzvu pozemek neopustil. S údajně nekonfliktní a klidnou povahou obžalovaného nekoresponduje ani skutečnost, že obžalovaný považuje za nutné ozbrojit se, i když jde na pouť, tedy na místo, kde, i kdyby se cítil ohrožen, by zbraň použít nemohl. Tyto důkazy nemohou zpochybnit hodnověrnost důkazů ostatních, včetně výpovědi samotného poškozeného. Návrh na doplnění dokazování provedením

rekonstrukce odvolací soud zamítl. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem ji považuje za nadbytečnou. Výsledky rekonstrukce by nemohly změnit skutková zjištění, ke kterým dospěl soud prvního stupně a která odvolací soud považuje za úplná, správná a za odpovídající výsledkům provedeného dokazování.

Soud prvního stupně nepochybil, pokud obžalovaného uznal vinným ze spáchání skutku uvedeného ve výroku o vině napadeného rozsudku. Skutek pak zcela správně kvalifikoval jako trestný čin ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1 tr. zák.

Odvolací soud se ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně i v případě výroku o trestu. Soud přihlédl k majetkovým a jiným poměrům obžalovaného, k možnosti jeho nápravy, ke způsobu spáchání činu a jeho následkům. Obžalovanému polehčuje toliko jeho dosavadní bezúhonnost, jak konstatoval již soud prvního stupně. V daném případě se jedná o trestný čin vysoce společensky nebezpečný, za takto závažné jednání nepřichází v úvahu jiný trest než nepodmíněný trest odnětí svobody, jeho výměra v první polovině zákonné trestní sazby zohledňuje i časový odstup od spáchání skutku. Nelze ho považovat za nepřiměřeně přísný, byť obžalovaným tak může být vnímán. Z hlediska zákonných podmínek však nelze hovořit o nepřiměřené přísnosti, ale o citelnosti uloženého trestu. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, kam podle zákona přísluší, protože mu byl uložen trest přesahující svojí výměrou dva roky. Správně byl obžalovanému uložen i trest propadnutí věci, tedy pistole, kterou obžalovaný vůči poškozenému použil.

Poškozený byl se svým nárokem na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních, nikdo tento výrok nezpochybňuje, nelze mu nic vytknout.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti bylo proto odvolání obžalovaného jako nedůvodné zamítnuto.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný.

P o u ě n í o d o v o l á n í :

Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat dovolání. Dovolání **m ů ž e** podat nejvyšší státní zástupce a to ve prospěch i v neprospěch odsouzeného pro nesprávnost

kteréhokoliv výroku rozhodnutí a odsouzený pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, které se ho bezprostředně dotýká. Odsouzený **m ů ž e** podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání odsouzeného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se **n e p o v a ž u j e** za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání **l z e** podat ve lhůtě **d v o u (2) měsíců** od doručení rozhodnutí, proti kterému směřuje a to u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni /t.j. Okresní soud v Teplicích/. O podaném dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. Dovolání **m u s í** obsahovat /vedle obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 tr. ř./ i údaje, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen uvést, zda dovolání podává ve prospěch či v neprospěch odsouzeného. Rozsah a důvody dovolání **l z e** měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání. Náklady trestního řízení o zcela bezvysledně podaném dovolání činí 10.000,- Kč.

V Ústí nad Labem dne 8. června 2011

JUDr. Nad'a Hájková, v. r.
předsedkyně senátu

vyhotovila
Mgr. Jitka Neterdová, v. r.

Za správnost vyhotovení:
Monika Komínková